

sendelse; med andre Ord, at de Udgifter, som denne Lov medfører, ikke ere indbefattede i Kontorholdsbetvederlaget og navnlig da ikke i Postogodtgjørelsen. Det er forresten Noget, som jeg ikke nærer den fjerneste Tvivl om, at Forslagsstillerne ogsaa mene; idetmindste forsaavidt de befinde sig paa samme Standpunkt som Udvalget angaaende Kontorholdsbetloven, mener jeg at kunne forudsætte det som en Selvsølge. Jeg er enig i, at den Fremgangsmaade, som Forordningen af 11te November 1791 § 4 nærmest giver Anvisning paa, er i og for sig meget uheldig, ikke blot forsaavidt den maatte føre til, at man undlader at benytte Posten, hvor Posten kan benyttes, men ogsaa uheldig, hvor Talen er om at bruge Budsendelse. Derfor vil jeg finde det rigtigt, at det bliver forandret, og jeg har heller ikke Noget imod, skjøndt det jo ikke nærmest vedrører mig som Justitsminister, at der tilveiebringes den Lettelse for Husmænd, som kan følge af, at den Byrde, som efter Forordningen af 11te November 1791 er dem paalagt, hæves. Jeg kan paa dette Stadium indskrænke mig til disse Bemærkninger. Kun det vil jeg tilføje, at jeg forudsætter som en Selvsølge, hvad der tidligere fremgik af, at Forslaget fremkom som en Ændring til Lovforslaget om Retsbetjentenes Kontorholdsgodtgjørelse, at det ogsaa nu, naar Bestemmelsen kommer i en særskilt Lov, er Meningen, at det kun er Retsbetjente, som ere bestjebte til at antage Bude med den Virkning, at Udgifterne dertil skulle refunderes af Statskassen.

D. Christensen: Jeg vil kun tilføje den korte Bemærkning, at jeg anser det for en Selvsølge, hvorfor jeg undlod at fremdrage det, at Udgiften til Budtjeneste umulig kan ligge i den Kontorholdsgodtgjørelse, som Loven ellers har beregnet. Det er en Selvsølge, og derfor har jeg undladt at nævne det. Men ligesaa vist som dette er klart, anser jeg det for klart, at dette lille Lovforslag ikke kan komme til at vedrøre Andre end Retsbetjentene, eftersom det jo i Henhold til Forordningen af 1791 naturligvis kun vedkommer Retsbetjentene, hvad der gaar igjennem Sogneraadene, saa dette Lovforslags Rækkevidde ogsaa maa være begrænset derved. Jeg kan ikke være Andet end meget tilfreds med den ærede Justitsministers Udtalelser, der jo have været meget velvillige ligeoverfor Lovforslaget, og jeg haaber derfor, at de Ulemper, som vistnok hist og her i Landet have virket paa ikke saa faa Steder, ville om meget kort Tid falde til Jorden, altsaa paa det Sted, hvor jeg ogsaa tror, at de have deres rette Plads.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens forestaaende 2den Behandling indkaldtes til næste Dags Formiddag Kl. 10.

Anden Viceformand (Høgshøj):
Dagsordenen er hermed udtømt.

Jeg vil bede ærede Medlemmer være opmærksomme paa, at det kan være nødvendigt imorgen at afholde to Møder for at fuldende Behandlingen af Forslaget til Lov om Forlængelse af den ved midlertidig Finantslov for Finantsaaret 1882—83 af 31te Marts d. A. givne Bevilling.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Forlængelse af den ved midlertidig Finantslov for Finantsaaret 1882—83 af 31te Marts d. A. givne Bevilling.

2) Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Ophævelse af Frdn. af 11te November 1791, § 4, Litr. h.

Mødet hævet Kl. 1,35'.